

lemmer ere nærmest til at kunne fælde en competent Dom i denne Sag. Forsaauidt denne Dom støtter sig til en stærk Opinion paa de paagjældende Steder, skal jeg bemærke — hvad ogsaa den sidste ærede Taler udtrede og hvad selve Commissionsbetænkningen flere Steder berører — at der ogsaa mellem Fiskerne er en bestemt Villie for, at visse Forbud, som ere skadelige for Fiskeriet i det Hæle, strengt og alvorligt skulle opretholdes, om det ogsaa kan ansees for utvilsomt, at en eller anden Fisker vilde være fortjnet nok til at see bort deraf for en pæbliffelig Fordeels Skyld. Naar der er Tale om Yngelen, da kunne disse smaa Fynderne jo ikke være blevne mindre 14 Dage efter den 1ste September, end de vare den 1ste September; men vil man saa spørge, hvorfor da ikke sætte den 1ste October; thi da ere de endnu større og nærmere deres fulde Udsvilling, saa svarer jeg; dette er ikke bleven forlangt. Der er bleven forlangt en Udvidelse til den 14de September, og i Genhold til Minoriteten i Commissionen og Landstingsudvalgets Majoritets stærke anbefaling har jeg med god Samvittighed givet min Stemme dertil og agter ogsaa nu at gjøre det.

Nørgaard: Jeg har ikke begjært Ordet for at gaae dybt ind paa Realiteten af denne Sag nu; thi deels er Lovforslaget jo tidligere motiveret og Grunden, som taler for Endringsforslaget, jo ogsaa idag tildeels fremfat af de to foregaaende ærede Talere. Jeg maa nemlig med den sidste ærede Taler være enig i, at det ikke i Almindelighed er Fiskernes Mening, at de ville have opretholdt et skadeligt Fiskeri. Under den nedfattede Commissions Undersøggelse har det ofte glædet mig at erfare, hvor villige Fiskerne ere til at erkjende Gavnligheden af de Lovbestemmelser, som sætte Grændser for Udelæggelsen af Fiskeriet, og at de vare meget tilfredse med de fleste af Lovens Bestemmelser. Dernæst vil jeg bede bemærket, at nu har man i to Aar forhandlet om Forandringer i Fiskeriloven af 1857, og jeg har, som det jo er den ærede Forsamling bekendt, givet en vis Anledning dertil, fordi jeg ifølge mit Kjendskab til Forholdene fandt de fremkomne Klager vel begrundede; men denne Sag skal jo have en

Ende, og jeg vil nu for mit Vedkommende ønske, at vi ikke hvert Aar komme til at forhandle om Forandringer i Fiskeriloven, og min Mening er, at saafremt Fiskerne nu snart skulde komme med nye Anker og fordrø nye Forandringer, da vilde jeg idetmindste ikke komme med Forslag i den Retning til næste Session. Men derfor vilde jeg ogsaa meget ønske, at de Forslag, som man troer ere vel begrundede, nu blive vedtagne, for at man bedre kan afvise fremtidige Begjæringer. Jeg skal ikke videre gjentage de Grunde, der ere fremhævede tidligere og nu igjen fremsatte af de foregaaende Talere. Det er klart, at der har været et meget betydeligt Ønske i den Retning hos Fiskerne, hvilket jo tydeligt nok sees af Andragender som og af Forhandlingerne, og deres Anker ere jo tiltraadte af 3 af Commissionens Medlemmer og nu af Majoriteten i Udvalget, og jeg vilde nu meget ønske, at den ærede Forsamling vilde gaae ind paa dette Endringsforslag, som jo vilde tilfredsstille Mange, uden at det efter min Mening vil skade Fiskeriet, og vil saaledes paa det Bedste anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren ad interim:

Spørgsmaalet har allerede eengang været under Afstemning i Thinget og denne er dengang gaaet imod det stillede Endringsforslag. Det forekommer mig nu ikke, at der er fremkommet Noget, der kunde bevæge til at fravige den tidligere Afstemning. Det er aldeles rigtigt, som det er bemærket flere Gange, at Indenrigsministeriet ikke tillægger sig nogen særdeles Indsigt i den Slags Sager; men der foreligger dog i de Betænkninger, der ere indkomne om denne Sag, haade ved Sagens nuværende Behandling som ogsaa ved den tidligere Behandling af Sagen om Fiskeriet i Kiiusfjorden, tilstrækkelige Grunde til, at man maatte ansee det tilraadeligt at slutte sig til Majoriteten af Commissionen. Forsaauidt man i Vedkommendes Opholdssted nær ved Kiiusfjorden har seet en særdeles Verettigelse for dem til at have en vægtig Mening om dette Spørgsmaal, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette nære Opholdssted ogsaa udsætter for stærkt at paavirkes af Hensyn netop til de pæbliffelige Krav, som Fiskerne der have gjort. Jeg tilstaaer iøvrigt,